

Sygn. akt: WZ 16/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie K. O. skazanego wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 lipca 2001 r., za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego w związku z realizacją europejskiego nakazu aresztowania, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniach 22 lipca i 17 września 2013 r. zażalenia K. O. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 maja 2013 r,

p o s t a n o w i ł

zażalenia nie uwzględnić, zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 maja 2013 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. ustalił wysokość kosztów postępowania wykonawczego w związku z realizacją wobec skazanego europejskiego nakazu aresztowania na kwotę 13.104 złotych i 20 groszy (626, 67 zł – koszty tłumaczenia pism, 12.477, 53 zł - koszty przewiezienia skazanego do Polski) i zasądził te koszty od skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Na to postanowienie zażalił się skazany. W zażaleniu zakwestionował wysokość kosztów przewiezienia go do Polski przez funkcjonariuszy Policji uznając

ją za znacznie zawyżoną w porównaniu ze średnimi kosztami jakie należałoby ponieść w takiej sytuacji i wniósł o obiektywną weryfikację tych kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W toku toczącego się postępowania odwoławczego Sąd Najwyższy zwrócił się do Komendy Głównej Policji o nadesłanie zestawienia poszczególnych wydatków, które złożyły się na wskazaną ogólną kwotę kosztów konwojowania skazanego do Polski. W odpowiedzi na to pismo Komenda Główna Policji- Biuro Finansów przekazała szczegółową kalkulację kosztów w związku z dokonanym konwojem skazanego poza granicami Polski, w skład której wchodziły poniesione koszty przelotu w wysokości 11.049,89 zł oraz koszty delegacji konwojentów w wysokości 1.427, 64 zł. Analizując przedstawione zestawienia wydatków poniesionych przez Komendę Główną Policji w związku z koniecznością konwojowania skazanego do Polski, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że wskazane koszty konwoju, zwłaszcza jeżeli rozważy się liczbę konwojentów, którzy brali udział w konwoju, co było związane z koniecznością zachowania procedur bezpieczeństwa konwoju oraz wyznaczoną trasę konwoju uwzględniającą istniejące połączenia lotnicze LOT wymagające międzylądowania samolotu lecącego z Dublina do Polski we Frankfurcie nad Menem (k. 1373), nie zostały w żadnym zakresie zawyżone i odpowiadają realnym kosztom jakie należało ponieść wykonując czynności związane z przewiezieniem skazanego do Polski z terenu innego kraju celem odbycia kary. Zatem zarzut środka odwoławczego należało uznać za nietrafny i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

Pouczenie: Na postanowienie zażalenie nie przysługuje.

